

सच्चा होली कसरी मनाउने ?

आज बेगमपुरको बादशाह आफ्ना बेगमपुरका मालिकहरूसँग मिल्नका लागि आउनुभएको छ । यस्ता मालिकहरूलाई देखेर बापदादा पनि खुशी भइरहनुभएको छ— हरेक बालक मालिक बनिसकेका छन् । संगमयुग बेगमपुर, मूलवतन बेगमपुर, स्वर्ग बेगमपुर, तीनै वटाको मालिक । बापदादा यस्ता मालिकहरूलाई देखेर मालिकहरूलाई आजको होलीको बधाई दिनुहुन्छ । रंगको होलीको बधाई होइन । हो लिए अर्थात् भइसक्यौ त्यसको बधाई छ । सबै बाबाको भइसक्यौ अर्थात् बनिसक्यौ । बनिसक्यौ हैन ! गीत के गाउँछौ ? बाबाको भइसक्यौ । जो बाबाको भइसक्यौ उनीहरूलाई होलीको बधाई हुन्छौ वा भइसक्यौ ? के भन्छौ ? जब होली अर्थात् पास्ट इज पास्ट (बिती सो बिन्दी) गरेर बाबाको भइसक्यौ त्यसैले त खुशीको पिचकारी लगाउँछौ । पिचकारीले रंग लगाउँछौ नि । त्यसोभए तिम्रो पिचकारीबाट कतिवटा फोहोरा निस्कन्छन् ? आजकल एउटै पिचकारीले विभिन्न रंग पनि लगाउँछन् । त्यो रंग लागेपछि बेरंगी हुन पुग्छन् त्यसैले उनीहरूले वस्त्र वा आफ्नो अनुहार ठीक गराउनु पर्छ । र तिम्रो रंग यति धेरै श्रेष्ठ र प्रिय छ, जुन जसलाई लगाउँछौ उसले भन्छ अझै लगाऊ । लगाउँदै जाऊ । तिम्रो खुशीको पिचकारीले मनुष्यलाई परिवर्तन गरेर देवात्मा बनाइदिन्छ । एउटा फोहोरा— ‘म एक श्रेष्ठ आत्मा हुँ’, यो खुशीको फोहोरा हो । म विश्वको मालिकको बालक हुँ । म सृष्टिको आदि, मध्य, अन्त्यको नलेजफुल हुँ । उच्चभन्दा उच्च बाबाको साथ श्रेष्ठ मंचमा मेरो हीरो भूमिका छ । यसैगरी कति खुशीको प्वाइन्टहरूको फोहोरा (धारा) तिम्रो पिचकारीमा छन् । एउटा त यो खुशीको पिचकारी एक अर्कालाई लगाउँछौ । अर्को सर्व प्राप्तिको फोहोराको पिचकारी । जस्तै अतीन्द्रिय सुख । आत्मा र परमात्माको रूहानी प्रेम । यस्तो अरू पनि सोच । यो त सामान्य हो । तेस्रो पिचकारी— सर्व शक्तिहरूको पिचकारी । विदेशीहरूले पिचकारी कहिले देखेका छौ ? जस्तो गुलाबबाशी हुन्छ त्यसमा कति प्वाल हुन्छन् । त्यस्तै पिचकारी टाढाबाट लगाइन्छ जुन फोर्सले टाढा-टाढासम्म पुग्छ । ज्ञानको अलौकिक पिचकारीहरू त देखेका छौ नि । अच्छा— चौथो पिचकारी ज्ञानको मूल प्वाइन्टस् । यस्ता पिचकारीहरूले होली खेल्नाले देव आत्मा बन्न पुग्छौ । गोपी-वल्लभका गोप गोपीहरूसँग एक दिनमात्र होली खेल्दैनन्, संगमयुगको हरेक दिन होलीको दिन हो । संगममा होली दिन र सत्ययुगमा हुनेछ होली डे (छुट्टीको दिन) । अब होली डे मनाउनु छैन । अहिले त मेहनत नै मोहब्बतको कारणले होली डेको अनुभूति गराउँछ । बापदादाले बच्चाहरूको एउटा दृश्य माथिबाट देख्नुभयो । मेहनतको दृश्य देख्नुभयो । (जहाँ नयाँ हल बन्नु छ त्यहाँ भाइहरूले हरेक दिन पत्थर उठाउँछन्) कहाँ मन्दिरहरूमा पुजिनेवाला, प्रकृतिले पनि तिम्रो दासी बनेर सेवा गर्छ, बाबाले पनि बच्चाहरूको माला स्मरण गर्नुहुन्छ, तर बच्चाहरूले चाहिँ के गरिरहेका थिए ? पत्थर उठाइरहेका थिए । यो मेहनत, मेहनत लागेन मोहब्बतको कारण । सम्झियौ हाम्रो कार्य हो, घरको कार्य हो । यज्ञ सेवा हो । त्यसैले बापदादासँग मोहब्बत हुनाको कारण यो मेहनत पनि एक खेल लागिरहेको थियो नि । संगमयुगमा जति मेहनत उति स्वतन्त्रता छ किनकि बुद्धि र शरीर जति व्यस्त रहन्छ त्यति नै व्यर्थ संकल्पहरूबाट मुक्त रहन्छौ त्यसैले भनिन्छ— संगममा मेहनत नै होली डे हो । बच्चाहरूलाई देखेर बापदादाले आपसमा रूह-रिहान गरिरहनुभएको थियो । अहिले हल बनाउनका लागि पत्थर उठाइरहेका छौ, तर यो एक पत्थर हजार गुणा बृद्धि भएर हीरा मोती बन्न पुग्नेछन् । जुन तिम्रो महलहरूमा यी हीरा मोतीले धेरै सजावट गर्नेछन् । वहाँ महल बनाउनु पर्दैन । अहिले जुन

मेहनत गरिरहेका छौ त्यसको फल सजी सजाऊ महल मिल्नेछ। बापदादाले देखिरहनुभएको थियो— धेरै खुशी-खुशीका साथ सेवाको लगनमा मगन थिए। अब बुझ्यौ होली कुनचाहिँ हो !

पहिला जलाउनु पर्छ अनि मनाउनु पर्छ। एक दिन जलाउँछन् अर्को दिन मनाउँछन्। तिमी पनि एक दिन होली अर्थात् पास्ट इज पास्ट गर्दछौ अर्थात् पहिलेको सबै जलाउँछौ, अनि फेरि गीत गाउँछौ हामी त बापदादाको भइसक्यौ। यो हो खुशीमा मनाउनु। यादगारको होलीमा पनि मनाउने दिन देवताहरूको रूप मूर्तिको रूपमा बनाउँछन्। त्यसमा पनि विशेष मस्तकमा लाइट बाल्छन्। यो तिम्रो यादगार हो। जब मस्तकको ज्योति जाग्छ अनि देवता बन्नेछौ। बाबाको भइसकेपछि देवता बन्दछौ। तिम्रो अनुभव छ, अनि उनीहरूले तिम्रो अनुभवको यादगार मनाउँछन्। बुझ्यौ, तिमीले होली कसरी मनायौ र उनीहरूले के गर्छन् ! यथार्थ के हो र यादगार के हो ! (ठूला-ठूला मान्छेहरूले एक महामूर्ख सम्मेलन पनि गर्छन्) यो पनि ठीक छ किनकि जब बाबा आउनुहुन्छ तब ठूला-ठूला मान्छेहरू महामूर्ख नै बन्न पुग्छन्, जति ठूलो त्यति नै मूर्ख बन्छन्। जसले बाबालाई नै जान्न सकेनन् भने महामूर्ख भए नि। यो पनि आफ्नो कल्प पहिलाको महामूर्खताको यादगार मनाउँछन्। सारा उल्टो कार्य गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ मलाई जान, उनीहरू भन्छन् बाबा छँदै छैन। त्यसैले उल्टा भए नि। तिमी भन्छौ बाबा आउनुभएको छ, उनीहरू भन्छन्— हुनै सक्दैन। उल्टो कार्य गर्छन् नि हैन। हुन त धेरै कुरा विस्तार गरिसकेका छन्। तर सार हो बाबा र बच्चाहरूको मंगल मिलनको यादगार। संगमयुग नै मिलनको युग हो। भारतमा बस्ने बच्चाहरूले त यी कुराहरूलाई जान्दछन्, आज विदेशबाट आएका बच्चाहरूलाई सुनाइरहेको छु किनकि राज्य त भारतखण्डमा नै गर्नु छ नि। अमेरिकामा त गर्नु छैन। भारतखण्डको कुराहरू अवश्य सुन्नेछन्, बुझ्नेछन् नि। तिम्रो कुराहरूलाई के बनाइदिएका छन्। कति फरक गरिदिएका छन्।

यस्ता होली सो होली गरेर होलीको गीत गाउने, सदा भिन्न-भिन्न पिचकारीहरूद्वारा आत्माको चोला रंगाउने, सदा बाबासँग मंगल मिलन मनाउने, ब्राह्मण सो देवता बन्ने बेगमपुरको मालिकहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

मुरली त धेरै सुनेका छौ। केही बाँकी छ सुन्नका लागि ? अब त मिल्नु र मनाउनु छ। सुन्नु र सुनाउनु पनि धेरै भइसक्यो। साकार रूपमा सुनाएँ, अव्यक्त रूपमा कति सुनाएँ, एक वर्ष होइन १३ वर्ष। अहिले तेह्रौँमा तेरो नै हुनु पर्छ नि। तेरो हुँ, यही धुनमा रह्यौ भने सारा सुनाएको सार आउनेछ।

हिजो बच्चाहरूले मनाएको दृश्य पनि देख्नुभयो। धेरै हाँस्यौ, धेरै खेल्यौ। बापदादा मुस्काइरहनु भयो। सदैव यसैगरी अविनाशी रूपमा हाँस्दै, नाच्दै गर। बापदादा बच्चाहरूलाई बहलिएको देखेर यही वरदान दिनुहुन्छ— अविनाशी भव। खुट्टा त थाक्छ, बुद्धिद्वारा खुशीमा नाचिराख। अव्यक्त वतनवासी बनेर फरिश्ताको ड्रेसमा नाच्दै रह्यौ भने अविनाशी अनि निरन्तर गर्न सक्नेछौ। यो पनि संगमयुगको स्वेहज हो, फेरि हुने छैन त्यसैले खुब खेल, खाऊ, मौज गर, अविनाशी शब्द पनि याद राख।

अमेरिका पार्टीसँगः— एक-एक रत्न अनेक आत्माहरूको कल्याणको निमित्त बनेका छौ। आत्माहरूलाई भट्किरहेको देखेर दया आउँछ नि। अब त अभै धेरै दुःखको हाहाकार बढ्नेछ। यस्तो अनुभव गर्नेछौ मानौं सुखको अलिकति झलक पनि देखिनमा आउँदैन। यी सुखको साधन सबै उनीहरूलाई दुःखको साधन अनुभव हुन थाल्नेछ। यस्तो समयमा केवल एकै बाबा र बाबाको

बच्चाहरूको सहारा उनीहरूलाई देखिनमा आउँछ। सारा देशमा अन्धकारको बीचमा एउटै लाइट हाउस देखिनेछ। यो विस्तारै-विस्तारै अतिमा चाँडो-चाँडो जानेछ। त्यसैले यस्तो समयमा लाइट र माइट दिनसक्ने अभ्यासी आत्माहरू चाहिन्छ। यही अभ्यासमा रहन्छौ ? एकै समयमा तीनै प्रकारका सेवा गर्नु पर्ने हुन्छ। मन्सा पनि, वाचा पनि, कर्मणा पनि। कर्मणाद्वारा उनीहरूलाई बसाएर धैर्यता दिनु। त्यसैले यस्तो तयारी गर्दै जाऊ, किनकि अमेरिकामा जति धेरै वैभव छ, जति ठूलो स्थान छ, त्यति नै बढी दुःखको अनुभव पनि गर्नेछन्। त्यसैले विनाशको तयारी चलिरहेको छ नि। विनाशका निमित्त आत्माहरूको साथ-साथै तिमी स्थापना गर्नेवाला आत्महरूले पनि आफ्नो झण्डा बुलन्द गर्नेछौ। त्यसैले स्थापनाको कार्यमा विशेष आत्मालाई कसले ल्याउँछ ? (अमेरिका) विशेष आत्माहरूलाई ल्याए पछि अमेरिकाको सेवा केन्द्र भी.भी.आई.पी हुन पुग्छ नि।

सानफ्रान्सिस्को:- जस्तो स्थान छ, स्थान अनुसार कुनचाहिँ भण्डा फहराउँछौ ! वैज्ञानिकहरू त अरू ठाउँमा पनि छन्। तर यहाँको विशेषता के छ ? धार्मिक नेताहरू धेरै छन्, एउटा धार्मिक नेतालाई पनि यदि अनुभव गराइदियौ भने कति नाम प्रख्यात हुन पुग्छ। त्यसैले यस्तो विशेषता देखाऊ। जब उनीहरूले पनि यथार्थ अनुभव सुन्नेछन् अनि अनुभवका आधारमा आकर्षित हुनेछन्। त्यसैले यो नवीनता देखाऊ। कुमारीहरूले यस्तो विद्वानहरूलाई वाण मारून्। यो कल्प पहिलाको यादगार हो नि। उनीहरू कुनचाहिँ कुमारीहरू हुन् ? तिमी हौ नि। जोसुकै निमित्त बनून्। ब्रह्माकुमारले नजिक ल्याउनेछन् र ब्रह्माकुमारीहरूले जीत प्राप्त गरेर विजयको भण्डा फहराउनेछन्। तिमी ब्रह्माकुमारले शिकारलाई ल्याउँछौ अनि तिमीले शिकारलाई आफ्नो बनाएर मरजीवा बनाइदिन्छौ। पहिलो कार्य पाण्डवहरूको हो। फल निकाल्नमा केही समय लाग्छ, जुन बीज लगाइरहेका छौ त्यसको फल अवश्य निस्कन्छ। प्यारले उनीहरूको सेवा गर्नु पर्छ। उनीहरूलाई महान्-महान् भन्दै आफ्नो महानता देखाउनु छ, यदि पहिला उनीहरूलाई भन्छौ तपाई त केही पनि होइन, तपाईले गलत गरिरहनु भएको भन्यौ भने उनीहरूले तिम्रो कुरा सुन्दैनन् त्यसैले पहिला महिमा गर। जस्तो मुरलीमा सुन्छौ नि- मुसाले के गर्छ ? पहिला फुक्छ फेरि काट्छ, यसरी गर किनकि फेरि पनि विकारी दुनियालाई पिलर्स दिएर सम्हाल्ने काम त गरेका छन् नि हैन। त्यसैले जे गरेका छन् त्यसको महिमा त गर्छौ नि। राम्रो-राम्रो भन्दै, राम्रो बनाउँदै जाऊ। त्यसैले बुझ्यौ तिमीलाई कुनचाहिँ कार्य गर्नु छ, यी पनि तिम्रो सन्देशवाहक बन्नेछन्। यिनको आवाज त ठूलो हुन्छ नि। माइक ठूला हुन्छन्, त्यसैले यस्तो-यस्तोलाई सम्पर्कमा ल्याऊ जसको नाम राम्रो छ, ठूलो छ। तिमी तिनीहरूद्वारा आफ्नो ठूलो कार्य निकाल्न सक्दछौ। ब्राह्मण बढाउने सेवा त गर्नु नै छ, तर यो हो थप (एडीशन)। कुनै ठूलो कार्यक्रम राख, त्यो कार्यक्रममा यस्ता भी.आई.पीजलाई कुनै पोजिशन दिएर बोलाउने कोशिश गर। उनीहरूलाई यस कार्यमा सहयोगी बनाऊ। उनीहरूको पासमा कुनै अनुभवी परिवारलाई लिएर जाऊ अनि उसको प्राक्टिकल जीवनको प्रभाव उसमाथि धेरै पर्छ किनकि उनीहरूले पनि प्रुफ देख्न चाहन्छन्- यिनीहरूले के गर्छन्।

अफ्रिका:- सेवाको वृद्धिको उमंग-उत्साह त सधैं रहन्छ नि। जसरी दृष्टान्त दिइन्छ- माछा पानी विना रहन सक्दैन, त्यस्तै ब्राह्मण सेवा विना रहन सक्दैन किनकि सेवा गर्नाले एक त स्व उन्नति र साथ-साथै अनेक आत्माहरूको पनि उन्नति हुन पुग्छ, आफ्नो उन्नतिको कारणले पनि प्राप्ति हुन्छ र अरूको जुन उन्नति हुन्छ त्यसको पनि लाभांस जम्मा हुन जान्छ त्यसैले बापदादा सदा भन्नुहुन्छ

ब्राह्मण उनीहरू हुन् जो याद र सेवामा सदा तत्पर रहन्छन्। यादमा रहेर सेवा गर्नु अर्थात् मेवा नै मेवा हो। जस्तो मेहनत मोहब्बतमा परिवर्तन हुन्छ त्यस्तै सेवा मेवामा परिवर्तन हुन्छ। त्यसैले यस्तो सेवाको उमंग रहन्छ ? जसले जति गर्छ उसको पदमगुणा भएर जम्मा हुन जान्छ। अफ्रिकामा भावना भएका सहयोगी आत्माहरू छन्। सेवामा सहयोग दिने राम्रो उमंग-उत्साह छ। एक-एक रत्न धेरै अमूल्य र अति प्रिय छन्।

सी फादर यस मन्त्रलाई सदा सम्मुख राख्दै चढती कलामा अगाडि बढ। जब सी फादर र फलो फादर हुन्छ अनि उड्दै रहनेछौ, जब आत्मालाई अनुशरण गर्छौ अनि तल खस्छौ। कहिल्यै पनि आत्मालाई नदेख किनकि आत्माहरू सबै पुरुषार्थी हुन्। पुरुषार्थीलाई अनुशरण गरेमा पुरुषार्थीमा राम्रो पनि हुन्छ र केही कमी पनि हुन्छ, सम्पन्न हुँदैन। त्यसैले फलो फादर न कि ब्रदर वा सिस्टर। जस्तो फादर एकरस हुनुहुन्छ त्यस्तै फलो फादर गर्नेहरू पनि एकरस रहनेछन्।

भारतवासी बच्चाहरूलाई देखेर बापदादाले बोल्नुभयो:- विदेशीहरूको आफ्नो भाग्य, भारतवालाहरूको आफ्नो भाग्य छ। भारतवाला भाग्यशाली न बनेको भए विदेशीहरू कसरी आउँथे। विदेशको महिमा लास्ट सो फास्टको हिसाबले छ तर जो छन् नै आदिमा, ती आदिमा नै रहनेछन्। भारतवालाहरूलाई भगवानले आफ्नो बनाउनु भयो र उनीहरूलाई बनी बनाई भगवान् मिल्यो। यदि भारतवासीले बाबालाई चिनेका थिएनन् भने उनीहरूलाई पहिचान कसले दिन्थ्यो। बाबालाई प्रत्यक्ष गर्नका निमित्त त फेरि पनि पहिला भारतवालाहरू हुन्। गुप्तबाट प्रत्यक्ष पहिला भारतवालाहरूले गरे फेरि उनीहरूले माने। जस्तै, पसल खोल्छन् नि पहिला रेडी वा पटरीमा लगाउँछन्। फेरि वृद्धि हुँदै-हुँदै ठूलो पसल हुन जान्छ। त्यस्तै भारतवालाले पहिला धेरै मेहनत गरे, पसल खोले तब त तिमीहरू आयौ नि, जति सहन भारतवालाहरूले गरे उति विदेशीहरूले कहाँ गरेका छन्, त्यसैले भारतवासी बच्चा यसमा नम्बरवन छन्। जो सहन गर्नमा नम्बरवन छन् उनीहरूलाई वर्सा पनि त्यसै अनुसार मिल्छ। तिमीहरू प्राक्टिकल चरित्र गर्नेवाला हो र उनीहरू सुन्नेवाला हुन्। तिमीले भन्छौ हाम्रो आँखाले ब्रह्मामा शिव बाबालाई देख्यौं- यही विशेषता हो। त्यसोत सबै एक अर्काभन्दा अगाडि छन् किनकि ड्रामा अनुसार संगमयुगलाई यस्तो वरदान मिलेको छ, जुन हरेकमा कुनै-न-कुनै विशेषता सबैभन्दा विशेष छ। अब हेर भोली (दादी)को विशेषता र भाषण गर्नेहरूको विशेषता। यदि भोली भइनन् भने पनि काम चल्दैन। अच्छा- सबैले होली खेलिरहेका छन्। आज हो नै मनाउने दिन। पिचकारी लगाइरहेका छन्।

वरदान:- संगमयुगमा एकको सयगुणा प्रत्यक्षफल प्राप्त गर्ने पदमापदम भागशाली भव

संगमयुग नै एकको सयगुणा प्रत्यक्षफल दिनेवाला युग हो, केवल एक पटक संकल्प गर्नु- म बाबाको हुँ, म मास्टर सर्वशक्तिमान् हुँ तब मायाजीत बन्ने, विजयी बन्ने नशाको अनुभव हुन्छ। श्रेष्ठ संकल्प गर्नु- यो हो बीज र त्यसको सबैभन्दा ठूलो फल हो जो स्वयं परमात्मा बाबा पनि साकार मनुष्य रूपमा मिल्न आउनुहुन्छ, यस फलमा सबै फल आउँछ।

स्लोगन:- सच्चा ब्राह्मण उनीहरू हुन् जसको अनुहार र चलनमा पवित्रताको व्यक्तित्व वा रोयल्टीको अनुभव हुन्छ।